

# Lá thư Chủ nhiệm

Lại một mùa Thu trở về trên quê mẹ làm tâm hồn của những đứa con ly hương, càng thêm buốt giá. Mùa Thu bao giờ cũng là mùa tiêu biểu cho nỗi nhớ niềm thương. Nhớ những ngày còn ở quê nhà, mùa thu đến, ngoài trời, nào cảnh sục sùi, mưa rầm tháng bảy, nào cảnh xương khô lạnh ngắt heo may, nào cánh lá vàng lia cành xa cội, nào cảnh mưa sa lác đác mộ phần. Tất cả ngoại cảnh này làm nội tâm người Phật tử nhói đau nỗi niềm hoài cảm. Và mùa Thu về cũng báo hiệu Mùa Vu Lan Báo Hiếu. Mùa của Mẹ, mùa của Cha, mùa của Tổ tiên gia tộc. Mùa mà những đóa hoa hồng đỏ thắm sẽ nở trên áo của những ai may mắn còn mẹ và những đóa hoa hồng trắng nhạt sẽ nở trên áo của những ai bất hạnh sớm mất mẹ hiền.

Đạo giáo các tôn giáo đều có nói đến, riêng các quốc gia ở Á Châu xem đạo giáo là một bổn phận thiêng liêng mà kẻ làm con phải hết lòng báo đáp. Trong Tương Ưng Bộ, Đức Phật dạy: “Này các Thầy Tỳ Khêo sửa mẹ mà các Thầy đã uống trong suốt quá trình cuộc sống luân hồi còn nhiều hơn nước Đại Dương. Cha mẹ là lửa đáng cung kính. Vì từ nơi cha mẹ ta được tạo thành và tạo nên. Do đó, cha mẹ là nước đại dương là lửa đáng tôn thờ kính trọng.” Thật vậy! sửa mẹ dùng để nuôi con nhiều hơn nước biển, tình thương cha mẹ ban cho con nguồn sống, sưởi ấm đời con, thiêu hủy tất cả đau khổ trong lòng con và trao tất cả kinh nghiệm sống bản thân để con có đủ tư lương đi vào cuộc đời. Sự hy sinh của cha mẹ đối với con to lớn như trời cao bể rộng mà phận làm con khó báo đền cho tương xứng.

Chữ Hiếu, trong đạo Phật không phải là một bổn phận mà là một pháp tu. Trong Giới Kinh Phạm Võng Đức Phật dạy: “Hiếu thuận với cha mẹ, Sư Tăng Tam Bảo, hiếu thuận là pháp chí đạo, gọi là giới, cũng gọi là cấm ngăn”. Trong hợp chú nói: “Phàm người con muốn báo đáp công ơn sanh thành dưỡng dục của cha mẹ hiện tiền có ba việc cần phải làm: - phải hết lòng phụng dưỡng cha mẹ; - phải lập thân hành đạo theo ý muốn của song thân; và - phải khéo léo khuyên dụ cha mẹ phát tâm tu theo đạo giải thoát.

Thế nào là hết lòng phụng dưỡng cha mẹ? Trong đạo Phật, chữ hiếu rất quan trọng. Trong kinh thường dạy: “Tâm hiếu là Tâm Phật, hạnh hiếu là hạnh Phật”. Và cha mẹ ở tại nhà là Phật tại thế, không cần tìm cầu ở đâu

xa. Trong Cổ Học Tinh Hoa có câu chuyện rất cảm động. “Duong Phủ có một mẹ già, nhà nghèo hết lòng cây cấy để phụng dưỡng mẹ. Một hôm, nghe Đất Thục có một Bồ Tát hiệu là Vô Tế. Duong Phủ xin phép mẹ đến đất Thục ít lâu để hầu hạ Bồ Tát. Nhà chỉ có hai mẹ con, nhưng vì thương con, mẹ ông bằng lòng cho ông đi. Khi đi được nửa đường gặp một vị lão tăng bảo Duong Phủ: Gặp được Bồ Tát Vô Tế không bằng gặp được Phật. Duong Phủ hỏi: Phật ở đâu? Vị lão Tăng bảo: Ông cứ quay trở về, gặp người nào mặc áo màu sắc thế này, đi đôi dép kiêu như thế này, người ấy chính là Phật. Duong Phủ nghe lời quay về, đi đường chẳng gặp ai như thế cả. Khi về tới nhà, đêm khuya trời tối, Duong Phủ kêu cửa. Nghe tiếng con, mẹ ông mừng quýnh, vội vã khoác chăn, đi đôi dép ngược, ra mở cửa cho ông. Thoáng nhìn, ông thấy hình ảnh mẹ không khác gì hình ảnh Phật mà vị Lão Tăng diễn tả. Từ đó, ông mới thực sự ngộ ra rằng, cha mẹ trong nhà tức là Phật, không phải tìm đâu xa”.

Thế nào là lập thân hành đạo? Theo thế gian Pháp thì làm người đứng trong trời đất phải học sách Thánh hiền để lập thân vinh hiển tổ tông, rồi đem đạo thánh hiền dạy người tích đức làm lành. Đối với cha mẹ, người con hiếu đạo cần phải khuyên cha mẹ học đạo làm lành để có được cuộc sống hạnh phúc an vui ở đời sau. Trường hợp nếu cha mẹ có làm việc gì trái với đạo đức, bổn phận làm con phải khéo léo cảnh giác để cha mẹ quay về với đạo đức lành thiện. Ngày xưa, Điền Anh là Thừa Tướng nước Tề hay vụ lợi, không hết lòng lo việc nước, việc dân. Con là Điền Văn rất chí hiếu muốn cha trở về với con đường thiện, nhân dịp cha đang vui Điền Văn hỏi: Thừa Cha cháu đời thứ tư của Cha gọi là gì? – Thì gọi là Chít. Điền Văn lại hỏi Con của Chít gọi là gì? – Thì... thì... ai biết gọi là gì? Điền Văn thưa: Cha làm tướng nước Tề đã trải qua ba triều đại, giàu có muôn ức vạn, mà dành hầu hết thì giờ sức tích của cải, chỉ nhằm để dành cho những đứa cháu sau này không biết gọi chúng là gì! Như vậy, thật là oan uổng và nghiệt ngã cho cha! Điền Anh nghe con khuyên chột búng tỉnh, từ đó ông hết lòng lo cho quốc sách dân sinh. Điền Văn cảnh giác cha đích thực là một hiếu tử.

Thế nào là khuyên cha mẹ tu theo đạo giải thoát? Đòi người nào khác phù du, sớm còn tối mất công phu lỡ

làng, một khi vô thường đến, mới biết mình là người trong mộng, muôn việc đều bỏ lại, chỉ có nghiệp theo mình. Vì vậy, việc báo hiếu làm cho cha mẹ sống yên ổn trong lúc tuổi già, và chọn con đường hướng thiện chưa đủ mà người con hiếu thảo trọn vẹn cần phải tìm cách đưa cha mẹ đến đạo, giải thoát sanh tử luân hồi mới có hạnh phúc an vui miên viễn. Lợi dụng vào lòng thương con của cha mẹ, chúng ta dễ dàng khuyên cha mẹ quyết tâm tu theo đạo giải thoát. Trường hợp gặp nghịch duyên cha mẹ không bằng lòng, nếu chúng ta quyết tâm tùy duyên chắc chắn cha mẹ sẽ tu theo đạo giải thoát. Ngày xưa, Pháp sư Bạch Vân có người đệ tử tục gia tên Trí Nghiêm, rất chí hiếu. Mẹ mất sớm thờ cha hết lòng. Trí Nghiêm thấy Cha mỗi ngày thêm già, như ngọn đèn trước gió, chẳng biết tắt lúc nào, nên thường khuyên cha qui y Tam Bảo, tụng kinh niệm Phật để được giải thoát sanh tử luân hồi, nhưng người cha nhất định không nghe. Anh lên chùa cầu cứu với sư phụ. Pháp sư Bạch Vân dạy: “Con về hỏi sở thích của cha con, rồi theo sở thích mà độ”. Trí Nghiêm về hỏi, cha anh trả lời: Nếu niệm Phật mà có tiền như đi làm, ta sẽ niệm Phật. Trí Nghiêm thưa việc ấy với Pháp sư, Ngài bằng lòng và cha anh mỗi ngày niệm Phật bao nhiêu giờ đều được trả tiền giờ như trả nhân công. Niệm xong ghi sổ và cuối tuần đến Pháp sư lãnh tiền. Ông cụ niệm rất thành thật và theo đúng quy ước. Ban đầu niệm ít giờ và lần lần nhiều giờ hơn. Hai năm sau, một hôm, Pháp sư và cậu con trai đến nơi niệm Phật, thấy cụ ngồi niệm Phật rất an lạc. Đêm đó, khi người con trở về nhà, cụ nói với con rằng: Cha vừa mới thấy Phật, Đức Phật bảo ba ngày sau sẽ đến tiếp dẫn. Rồi cụ giao số tiền lãnh niệm Phật hoàn trả cho Pháp sư. Đúng ba hôm sau, không có bệnh, cụ ngồi niệm Phật an nhiên mà quá vãng. Cha mẹ nào cũng thương con, nếu con muốn chuyển hóa chắc chắn có nhiều kết quả. Đó là phương pháp báo hiếu thù thắng mà Đức Thế Tôn đã ân cần dạy bảo. Là Phật tử, trong mùa Báo Hiếu, ngoài việc Tổ Chức Lễ Vu Lan cầu siêu cho Cha Mẹ quá vãng trong bảy đời được siêu sanh thoát hóa, đồng thời cũng thực hiện trọn vẹn phương pháp báo hiếu cha mẹ hiện tiền như Phật đã dạy ở trên. Có được như thế, việc Tổ Chức Lễ Vu Lan mới có đầy đủ ý nghĩa.

Nhân dịp mùa báo hiếu lại về, chúng tôi chân thành gửi đến quý vị một bông hồng tươi thắm, biểu trưng cho mẹ Việt Nam luôn luôn hiện hữu trong đời sống chúng ta.

Chúc quý vị có một mùa Vu Lan vô lượng khinh an, vô lượng phước lạc!

*Báo Hương Đạo*

